

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 13. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 150 (alm. del) efter ønske fra Andreas Steenberg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 150:

EU-Domstolen forklarer i sin dom, at Danmark kun lovligt kan fastsætte integrationsforanstaltninger, der kan forbedre muligheden for integration af ægtefællen til en tyrkisk arbejdstager med lovligt i ophold i Danmark (dommens præmis 40) eller af ægteparret (dommens præmis 38). Lovlige integrationsforanstaltninger vil utvivlsomt være krav om, at den tyrkiske arbejdstager i Danmark kan forsøge sin familie, har en passende bolig og har boet i Danmark i to år, inden der søges om ægtefællesammenføring. Lovlige integrationsforanstaltninger kan også være krav om, at begge ægtefæller skal lære dansk inden for rimelig tid efter, at de er kommet til Danmark. Sådanne krav er hjemlet i familiesammenføringsdirektivet og gælder derfor i resten af EU. De nye regler om ægtefællesammenføring, som blev indført sidste år, stiller krav af en helt anden type, nemlig krav til ægtefællernes forudgående sprogkunderskaber, erhvervs erfaring og uddannelse. I sit notat udtaler Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke desto mindre uden nærmere forklaring, at "det er vurderingen, at integrationskravet ikke er berørt af dommen" (UUI alm. del – bilag 23, notatets side 11). Vil ministeren uddybe, hvordan de nye krav, der ikke handler om, hvordan ægtefællerne kan blive integreret i Danmark, men om hvem der kan få adgang til Danmark, alligevel kan kvalificeres som lovligt integrationsforanstaltninger?

Svar:

I EU-Domstolens dom af 10. juli 2019 i sag C-89/18, A mod Udlændinge- og Integrationsministeriet, finder Domstolen under henvisning til punkt 31 i generaladvokatens forslag til afgørelse, at tilknytningskravet ikke gør det muligt at vurdere muligheden for integration af ægtefællen til en tyrkisk arbejdstager, der opholder sig lovligt i Danmark, eller af ægteparret, som den pågældende danner med den nævnte arbejdstager, i Danmark, jf. præmis 38.

EU-Domstolen udtaler desuden, at det forholder sig således, at tilknytningskravet ikke fastsætter nogen integrationsforanstaltning, der kan forbedre muligheden for

11. oktober 2019

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 13690
Akt-id 1024958

integration af ægtefællen til en tyrkisk arbejdstager med lovligt i ophold i Danmark, som ønsker at slutte sig til denne arbejdstager i Danmark, jf. præmis 40.

Det fremgår af den juridiske vurdering af dommen af 26. august 2019 (s. 5), at hovedbegrundelsen for domskonklusionen synes at være, at der efter EU-Domstolens opfattelse er en utilstrækkelig sammenhæng mellem på den ene side den del af tilknytningskravet, der vægter både den herboende tyrkiske arbejdstager B's og ansøgeren A's tilknytning til et andet land, og på den anden side hensynet til en vellykket integration. Det forhold, at parrets samlede tilknytning til et andet land er størst, har i Domstolens optik således ikke nogen større indvirkning på A's mulighed for (fremadrettet) at opnå en vellykket integration her i landet. I den forbindelse henviser Domstolen til generaladvokatens beskrivelse af karakteren af størstedelen af de forhold, der lægges vægt på ved vurderingen af tilknytningskravets opfyldelse, som bagudrettede forhold uden for A's indflydelse.

Det fremgår endvidere af den juridiske vurdering (s. 11), at integrationskravet betyder, at ægtefællesammenføring normalt kun kan gives, hvis ægtefællerne eller samleverne samlet set opfylder fire ud af seks integrationsrelevante betingelser vedrørende begge parter sprogekundskaber, erhvervs erfaring og uddannelse. Betingelsen vedrørende den herboendes sprogekundskaber, der er et krav til den herboende ægtefælle om bestået Prøve i Dansk 3 eller tilsvarende, er obligatorisk. Det er vurderingen, at integrationskravet ikke er berørt af dommen, idet de enkelte elementer er tilstrækkeligt klare og præcise og fastsætter positive fremtidsrettede krav, der har betydning for sandsynligheden for en vellykket integration af familiemedlemmet i Danmark. Det bemærkes i den forbindelse tillige, at både den herboende og ansøgeren vil have mulighed for at forbedre deres muligheder for at opfylde de enkelte elementer i integrationsvurderingen.

Der henvises vedrørende de i 2018 øvrige gennemførte ændringer i familiesammenføringsreglerne til den samtidige besvarelse af spørgsmål UUI nr. 151 (Alm. del).

Mattias Tesfaye

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen